

دو شاهد که در زمان های آخر ظهور می کنند، چه کسانی هستند؟ (مکاشفه فصل ۱۱ آیات ۳-۱۲)

(۱۲)

دو شاهد که در زمان های آخر ظهور می کنند، چه کسانی هستند؟
(مکاشفه فصل ۱۱ آیات ۳-۱۲)

قبل از ظهور دجال، ایمانداران مسیحی به بهشت رفته می شوند. سپس معبد اورشلیم توسط یهودیان احداث می شود (آیات ۱-۲). ساخت این معبد مورد تایید خداوند نیست. در عهد جدید تعلیم داده شده که بدن های ایمانداران مسیحی، معبد خداست (اول قرنیتیان فصل ۶ آیات ۱۹-۲۰).

وقتی روح خدا در ما ساکن می شود، بدن ما به معبد خدا تبدیل می شود. این بدن باید احکام و معیارهای الهی را اجرا نماید. اما قوم اسرائیل به این نگرش مسیحیت اعتقادی ندارد، چون به عیسی مسیح ایمان نیاورده است.

پس از بازسازی معبد در اورشلیم و تسخیر آن توسط دجال (ضد مسیح)، اتفاق عجیب دیگری رخ می دهد: دو نبی ظاهر شده و معجزات شگفت انگیزی انجام می دهند. دجال آن دو را به قتل می رساند. اجساد دو تن به مدت سه روز و نیم بر روی زمین می ماند تا این که دو شاهد زنده شده و در حضور دشمنان به آسمان صعود می کنند (مکاشفه فصل ۱۱ آیات ۳-۱۲). ظهور دو نبی در نیمه دوم (سه سال و نیم) حکومت دجال رخ می دهد (آیه ۶).

در نبود کلیسا (ایمانداران مسیحی)، معبد یهودیان بازسازی می شود. کمی بعد، دجال و غیریهودیان،

معبد را به اشغال خود درمی آورند. سپس دو نبی با ظاهر و عملکردی مشابه دوران عهد عتیق ظهور می کنند. گویی دنیا به دوران عهد عتیق بازگشته است.

پیام و موعظه دو نبی آن هم در زمانی که یهودیان در شرایط سخت و بحرانی به سر می برند، نشانه امیدبخشی است از حمایت خداوند از قوم اسرائیل. از دست رفتن معبد و آزار و اذیت دشمنان، یهودیان را به خود می آورد و زمینه را برای درک حقیقت انجیل که توسط دو نبی اعلان می گردد، مساعد می سازد.

خداوند به یوحنا می فرماید که دو شاهد خواهم فرستاد. جالب است که به جای استفاده واژه “نبی”، اصطلاح “شاهد” به کار برده شده است. مسیح کمی قبل از صعود، به شاگردانش فرمود: “شما شاهدان من خواهید بود” (اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۸). شاهد کسی است که کاری را که خدا برای او انجام داده، شهادت دهد. ایمانداران مسیحی شاهدانی هستند که حقیقت انجیل و کار خداوند را در زندگی شان مورد تایید قرار می دهند. در یک دادگاه، وقتی تعداد شاهدان بی شمار باشد، قاضی و هیئت منصفه نمی توانند بر علیه آنچه شاهدان دیده اند، رای صادر کنند.

دو شاهد

گزارش یوحنا به وضوح نشان می دهد که ظاهر و عملکرد دو شاهد در عهد عتیق ریشه دارد: یک. مطابق قانون شریعت، اگر دو نفر درباره موضوعی شهادت دهند، شهادت آنان قابل قبول است (تثنیه فصل ۱۹ آیه ۱۵).

دوم. دو نبی شباهت زیادی به موسی و ایلیا دارند (مکاشفه فصل ۱۱ آیه ۶). مانع بارش باران می شوند (اول پادشاهان فصل ۱۷)، چشمه های آب را به خون مبدل می کنند و جهان را به بلایای گوناگون دچار می سازند (خروج فصل های ۸-۱۱). این معجزات نشان می دهند که علی رغم آن که ماموریت دو شاهد بسیار تاثیرگذار است. ولی مردم به توبه و بازگشت به خدا توجهی ندارند.

طبق گزارش عهد عتیق ایلیم دوباره برمی گردد (ملاکی فصل ۴ آیه ۵). احادیث یهودی به بازگشت موسی و ایلیم اشاره کرده اند. حتی مسیح در بالای کوه با موسی و ایلیم گفتگو کرد و سه شاگرد او (که یکی از آن ها یوحنا بود) با شگفتی شاهد این صحنه بودند (متی فصل ۱۷ آیه ۳). با این توصیف، یوحنا هویت دو شاهد را مشخص نکرد و برداشت مفسران کتاب مقدس، فقط بر اساس آیاتی است که ذکر گردید.

از سوی دیگر، نباید در مورد تعیین هویت دو شاهد پافشاری کرد. آنچه اهمیت دارد پیغام و عملکرد دو نبی است و نه هویت آنان. اگر خداوند صلاح می دانست، هویت آن دو را ذکر می کرد.

سوم. هر که بخواهد به آن دو اذیت و آزاری برساند، با آتشی که از دهان شان بیرون می آید، نابود خواهد شد (دوم پادشاهان فصل ۱ آیات ۱۰-۱۲). دو شاهد از حفاظت ویژه خداوند برخوردارند. مخالفان به آن دو حمله می کنند، اما نه فقط نمی توانند آسیبی برسانند، بلکه کشته می شوند (مکاشفه فصل ۱۱ آیه ۵). حفاظت خدا از دو شاهد یادآور حمایت خدا از ایلیم نبی در دوران عهد عتیق بود (دوم پادشاهان

چهارم. دو شاهد به دو درخت زیتون و دو چراغدان تشبیه شده اند (زکریا فصل ۴ آیات ۳، ۱۱ و ۱۴). در دوران عهد عتیق، زکریا نبی در رویا دو درخت زیتون می بیند که روغن آن ها سبب روشنایی دو چراغدان شده. روغن سمبل روح خدا است و ایمانداران مسیحی نور جهان هستند (متی فصل ۵ آیات ۱۴ - ۱۶).

اگر برای مسیح زندگی کنیم، مانند نور خواهیم درخشید. ولی اگر ایمان به مسیح را انکار کنیم، از بشارت انجیل خودداری کرده و همرنگ جماعت شویم، مانع از تابش نور مسیح خواهیم شد.

فرشته به زکریا گفت: "آن ها (یهوشع و زروبابل) دو مردی هستند که خداوند، مالک تمامی جهان، آن ها را برگزیده و مسح کرده تا او را خدمت کنند" (زکریا فصل ۴ آیه ۱۴). این آیه هم چنین پیشگویی ظهور دو شاهد در زمان آخر است.

زمانی که قوم اسرائیل در مصر برده بودند، خداوند از طریق دو شاهد (موسی و هارون)، بلایا و مصیبت هایی را بر مصر نازل کرد (خروج فصل های ۸ - ۱۱).

پنجم. دو شاهد "پلاس" بر تن دارند. در دوران باستان، "پلاس" لباس پشمی و زمختی بود که مردم به هنگام غم و اندوه و سوگواری و هم چنین در زمان توبه می پوشیدند. زمانی که یعقوب گزارش دروغ پسرانش را مبنی بر مرگ یوسف شنید، پلاس بر تن کرد (پیدایش فصل ۳۷ آیه ۳۴).

داود بعد از شنیدن قتل ابنیر، دستور داد که همه پلاس بپوشند (دوم سموئیل فصل ۳ آیه ۳۱). هنگامی که داود دید فرشته شمشیرش را به سوی اورشلیم دراز کرده، او و بزرگان اورشلیم پلاس پوشیدند (اول تواریخ فصل ۲۱ آیه ۱۶). پس از شنیدن پیام فرمانده آشوری که اورشلیم را محاصره کرده بود، حزقیا پادشاه پلاس بر تن نمود (دوم پادشاهان فصل ۱۹ آیه ۱) هم چنین به دوم پادشاهان فصل ۶ آیه ۳۰، ایوب فصل ۱۶ آیه ۱۵، اشعیاء فصل ۲۰ آیه ۲ و دانیال فصل ۹ آیه ۳ رجوع فرمایید.

دو شاهد برای نازل شدن داوری سخت و قریب الوقوع خدا بر مردمان سختدل و بی ایمان، پلاس بر تن دارند. آن ها با قدرت روح خدا به مدت ۱۲۶۰ روز ماموریت خود را انجام می دهند.

قتل دو شاهد

دجال موفق می شود آن دو را به قتل برساند، اما این به معنای متوقف کردن ماموریت دو شاهد نیست. کلام خدا می فرماید: "وقتی آن دو نفر دوره سه ساله و نیم شهادت خود را به پایان می رسانند، کشته خواهند شد" (آیه ۷). در واقع ماموریت دو شاهد کاملا اجرا شد. اما بعد از سه روز و نیم دوباره زنده می شوند.

طبق گزارش یوحنا، دو شاهد در اورشلیم به قتل می رسند که بیانگر شرایطی است که بر اسرائیل حاکم شده: این سرزمین به اشغال دجال و ملل غیر یهودی درآمده و آنان زمام امور را در دست گرفته اند و هر کاری بخواهند انجام می دهند.

از سوی دیگر، اورشلیم به شهر سدوم، سرزمین مصر و “شهر بزرگ” تشبیه شده. در کتاب مقدس شهر سدوم نمادی از فساد اخلاقی و همجنس‌گرایی می‌باشد. مصر یادآور دوران بردگی قوم اسرائیل است و “شهر بزرگ” اشاره‌ای به وضعیت بابل دارد. این شهر فاسد در زمان آخر در عراق دوباره ساخته خواهد شد.

مفسران کتاب مقدس معتقدند که مقامات دولتی اسرائیل با دجال همکاری خواهند کرد. شهرهایی که با دجال پیمان دوستی داشته باشند، مانند سدوم، مصر و بابل هستند.

در طی سه روز و نیم به کسی اجازه داده نمی‌شود جنازه دو شاهد را دفن کند و مردم از قوم‌های مختلف آن‌ها را تماشا خواهند کرد. در سراسر دنیا برای مرگ این دو سخنگوی خدا جشن و پایکوبی خواهند کرد (آیات ۹-۱۰).

یکی از انتقادهای مخالفان کتاب مقدس در قرون گذشته آن بود که چگونه در ظرف مدت کوتاهی، مردم جهان پی می‌برند که دو شاهد کشته شده‌اند؟ امروزه درک این مطب کاملاً آسان است، زیرا رادیو، تلویزیون و اینترنت در دسترس همگان می‌باشد. اما در قرون گذشته، مخالفان مسیحیت دو آیه مذکور را تخیلی و فاقد منطق قلمداد می‌کردند.

به نظر می‌رسد حکومت جهانی دجال، سه روز تعطیلی عمومی در جهان اعلام می‌کند و مردم به دادن هدیه و جشن و پایکوبی می‌پردازند. مردم از شنیدن پیام توبه و بازگشت به سوی خدا متنفر بودند. آن‌ها به دروغ و دروغگویی بیشتر علاقمند بودند تا به شنیدن به حقیقت. از سوی دیگر، معجزات دو شاهد نیز در زندگی روزمره آنان اختلال و مشکلات زیادی را به وجود آورده بود (آیه ۶).

زنده شدن و صعود دو شاهد

اما پس از سه روز و نیم دو شاهد زنده می‌شوند و بر پای‌های خود می‌ایستند. مردم جهان با دیدن این صحنه، دچار ترس و وحشت می‌شوند. در این هنگام مردم از سراسر جهان صدایی را از آسمان می‌شنوند که می‌گوید “به این جا بالا بیاید”. دو شاهد در برابر چشمان حیرت زده دشمنان، با ابرها به آسمان می‌روند (آیات ۱۱-۱۲).

زمین لایق و سزاوار دو شاهد نبود، بنابراین خدا آنان را به آسمان فرا می‌خواند. بهشت وطن و خانه واقعی دو شاهد است.

زنده شدن دو نبی، شنیدن صدایی از آسمان و وقوع زلزله در اورشلیم پس صعود آنان، بسیاری را به خود می‌آورد. کسانی که از زلزله جان سالم بدر بردند، از ترس، خدا را پرستش می‌کنند (آیه ۱۳). مفسران می‌گویند به طور دقیق مشخص نیست که آیا منظور یوحنا آن است که عده‌ای واقعا توبه کردند یا فقط به خاطر ترس از خدا، او را پرستش نمودند.

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ